

1415

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 listopada 1953 r.

w sprawie różnic kasowych powstałych przy wykonywaniu funkcji kasowych przez jednostki budżetowe.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pojęcie różnic kasowych w rozumieniu niniejszego zarządzenia oznacza różnicę między stanem rachunkowym ustalonym na podstawie ksiąg, dzienników, kwitariuszy itp. a rzeczywistym stanem gotówki znajdującej się:

- a) w kasie podręcznej,
- b) w kasie specjalnej,
- c) u poborców,
- d) u innych pracowników spełniających czynności poborowo-płatnicze w imieniu i z upoważnienia jednostki budżetowej.

2. Różnice kasowe mogą być dodatnie (nadwyżki kasowe) lub ujemne (niedobory kasowe). Przez nadwyżkę kasową rozumie się nadwyżkę w gotówce, wyrażającą się w różnicy między rzeczywistym stanem gotówki a stanem wyprowadzonym na podstawie dowodów rachunkowo-kasowych, przez niedobór kasowy zaś rozumie się brak gotówki, wyrażający się w różnicy między rzeczywistym stanem gotówki a stanem wyprowadzonym na podstawie dowodów rachunkowo-kasowych.

3. Różnice kasowe w obrotach znakami wartościowymi traktuje się tak jak różnice kasowe w gotówce.

§ 2. Nadwyżki kasowe podlegają wpłaceniu w dniu ich ujawnienia na właściwe rachunki dochodów budżetowych, prowadzone przez oddziały Narodowego Banku Polskiego dla poszczególnych jednostek budżetowych.

§ 3. 1. Niedobory kasowe powinny być niezwłocznie pokryte przez odpowiedzialnych za nie pracowników.

2. O niedoborach kasowych powstałych wskutek popełnienia przestępstw jednostka budżetowa obowiązana jest niezwłocznie powiadomić organy powołane do ścigania przestępstw.

§ 4. 1. W przypadku niemożności natychmiastowego pokrycia niedoboru kasowego przez odpowiedzialnego pracownika jednostka budżetowa sporządza protokół w czterech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje u siebie, a po jednym przesyła jednostce bezpośrednio nadzórnej oraz terytorialnie właściwemu inspektoratowi kontrolno-rewizyjnemu przy prezydium rady narodowej, oryginał zaś z zamieszczonym na nim potwierdzeniem odbioru jednego egzemplarza protokołu przez właściwy inspektorat kontrolno-rewizyjny przesyła właściwemu wydziałowi finansowemu prezydium rady narodowej. Właściwym wydziałem finansowym jest wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi). Dla jednostek znajdujących się w miejscowościach oddalonych od miasta wojewódzkiego właściwymi wydziałami są wydziały finansowe prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych.

2. Naczelny organ administracji państwowej (urząd centralny) sporządza protokół w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden (odpis) zatrzymuje u siebie, pozostałe zaś dwa przesyła Ministerstwu Finansów.

3. Protokół powinien zawierać zwięzły opis czynności wykonanych w celu ustalenia niedoboru, wysokość niedoboru, wskazanie stwierdzonej bądź domniemanej przyczyny powstania niedoboru, nazwisko i imię pracownika odpowiedzialnego za niedobór oraz ewentualnie sposób, warunki i terminy pokrycia wynikłych z tego tytułu strat, jeżeli ustalenie tych okoliczności może nastąpić w czasie sporządzania protokołu.

4. Organy kontrolno-rewizyjne podległe Ministrowi Finansów (Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny Ministerstwa Finansów, inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydiach rad narodowych) obowiązane są niezwłocznie po otrzymaniu protokołu rozważyć potrzebę przeprowadzenia w danej jednostce kontroli pozaplanowej.

§ 5. Nie pokryte natychmiast niedobory kasowe pokrywa się przejściowo ze specjalnego rachunku „Różnice kasowe”, prowadzonego przez Narodowy Bank Polski.

§ 6. 1. Rachunki różnic kasowych Narodowy Bank Polski otwiera dla Ministerstwa Finansów oraz dla wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

2. Otwarcie rachunku różnic kasowych przez Narodowy Bank Polski następuje z chwilą otrzymania pierwszego dowodu do księgowania.

§ 7. 1. Niedobory kasowe, powstałe w naczelnych organach administracji państwowej (urzędach centralnych), podlegają pokryciu z rachunku różnic kasowych, otwartego dla Ministerstwa Finansów.

2. Niedobory kasowe, powstałe w pozostałych jednostkach budżetowych, objętych zarówno budżetem centralnym jak i budżetami terenowymi, podlegają pokryciu z rachunków różnic kasowych, otwartych dla wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 8. 1. Pokrycie niedoboru kasowego z rachunku różnic kasowych następuje w drodze przelewu dokonanego z tego rachunku na odpowiedni rachunek bankowy jednostki budżetowej.

2. Pokrycie niedoboru kasowego powstałego w sumach pobranych na rzecz obcych wierzycieli następuje w drodze bezpośredniego przelewu z rachunku różnic kasowych na rachunek wierzyciela.

§ 9. 1. Podstawą dla dokonania przelewu z rachunku różnic kasowych, otwartego dla Ministerstwa Finansów, jest polecenie przelewu, wystawione przez Ministerstwo Finansów.

2. Podstawą dla dokonania przelewu z rachunku różnic kasowych wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) jest polecenie przelewu wystawione przez ten wydział bądź pisemne zlecenie wydziału finansowego prezydium powiatowej (miasta stanowiącego powiat) rady narodowej, zawierające nazwę rachunku, na który przelew ma być dokonany, oraz dokładne określenie klasyfikacji budżetowej według której kwota przelewu powinna być zarachowana.

3. Właściwy do wykonania polecenia wystawionego przez wydział finansowy prezydium wojewódzkiej

radę narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) jest oddział Narodowego Banku Polskiego prowadzący jego rachunek różnic kasowych, a do wykonania pisemnych zleceń wydziałów finansowych prezydentów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych właściwy jest każdy oddział Narodowego Banku Polskiego znajdujący się w siedzibie powiatowego organu finansowego.

4. Oddział Narodowego Banku Polskiego dokonuje przelewu z rachunku różnic kasowych w dniu otrzymania polecenia (zlecenia) przelewu.

§ 10. Wpłaty na pokrycie niedoborów kasowych podlegają zarachowaniu jako zwroty na rachunek różnic kasowych.

§ 11. W przypadku umorzenia należności z tytułu niedoboru kasowego sumy wypłacone z rachunku różnic kasowych zwraca się na ten rachunek:

- 1) z właściwego budżetu terenowego — jeżeli wypłata nastąpiła na wniosek jednostki budżetu terenowego;
- 2) z budżetu centralnego — jeżeli wypłata nastąpiła na wniosek jednostki budżetu centralnego.

§ 12. 1. Ministerstwo Finansów oraz wydziały finansowe prezydentów rad narodowych dysponujące rachunkami różnic kasowych prowadzą szczegółową księgowość rozliczeń wiążących się z likwidacją niedoborów przejściowo pokrytych z tych rachunków.

2. Do obowiązków dysponenta rachunku różnic kasowych należy również przedsięwzięcie skutecznych środków zmierzających do najszybszego zlikwidowania strat państwa, wynikających z powstałych i nie pokrytych niedoborów kasowych.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1416

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 11 listopada 1953 r.

w sprawie udzielania zezwoleń na czas ograniczony na prowadzenie przedsiębiorstw w zakresie handlu zagranicznego.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. Nr 57, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Okresy czasu zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw w zakresie handlu zagranicznego, ustalone w zarządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 14 listopada 1952 r. (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1577), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1954 r.

§ 2. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 lit. b) zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 maja 1948 r. (Monitor Polski Nr 57, poz. 346), które nadal za-

mierzają wykonywać czynności handlowe w zakresie handlu zagranicznego, powinny w terminie do dnia 31 grudnia 1953 r. wnieść do Ministerstwa Handlu Zagranicznego wniosek o przedłużenie ważności posiadanych zezwoleń.

§ 3. Przedsiębiorstwa, które w oznaczonym w § 2 terminie nie przedłożą wniosków o przedłużenie ważności zezwoleń, tracą z dniem 1 stycznia 1954 r. uprawnienia do wykonywania czynności handlowych w zakresie handlu zagranicznego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. C. Bajer

1417

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 16 listopada 1953 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Zdrowia.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) oraz art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. Nr 20, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego wykonywanie czynności procesowych w postępowaniu cywilnym przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi jako sądami pierwszej instancji w sprawach wszystkich przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Zdrowia, zarówno już istniejących jak i tych, które będą w przyszłości utworzone.

§ 2. Zastępstwo sądowe w zakresie innych czynności procesowych w postępowaniu cywilnym może być objęte przez organy zastępstwa prawnego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa w każdym stanie danej spra-

wy, jeżeli organy te uznają z ważnych powodów swój udział w niej za wskazany.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 września 1948 r. w sprawie wykonywania zastępstwa sądowego wyodrębnionych przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Zdrowia przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski Nr A-74, poz. 651).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że organy zastępstwa prawnego będą wykonywały nadal czynności procesowe we wszystkich nie zakończonych dotychczas sprawach, w których przed tym dniem przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministrowi Zdrowia korzystały z zastępstwa powyższych organów.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski